

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 26 september 2019 is de heer D. Oehlers (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd Spakenburg – SDO d.d. 25 september 2019 schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenspeler met de arm en/of elleboog.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via SDO aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 26 september 2019 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 26 september 2019. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord.

2. Verweer beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van het slaan van een tegenspeler met de arm en/of elleboog. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Beschuldigde heeft op zitting aangegeven dat hij als verdediger in de laatste tien minuten van de wedstrijd 'mee naar voren is gestuurd'. Beschuldigde is vervolgens meerdere (lucht)duels met de speler met rugnummer drie van Spakenburg, de heer B. Beijer (hierna: 'de tegenspeler'), aangegaan. Beschuldigde stelt dat bij het aangaan van een luchtduel met de tegenspeler het niet onlogisch is dat hij zichzelf wilde beschermen en hierbij 'zich breed maakte'. Beschuldigde geeft voorts aan dat spelers bij dit soort duels elkaar kunnen raken. Beschuldigde geeft aan dat de tegenspeler in dit geval na het aangaan van het luchtduel met beschuldigde theatraal naar de grond is gegaan.

Daarnaast stelt beschuldigde dat in de schriftelijk afgelegde verklaringen in het dossier geen eenduidig beeld naar voren komt. Beschuldigde is van mening dat de scheidsrechter de begane overtreding niet zelf heeft waargenomen. Volgens beschuldigde wordt dit onderbouwd door het feit dat de scheidsrechter zich na de begane overtreding direct naar zijn assistent-scheidsrechter begaf. En daarbij stelt beschuldigde dat – indien de scheidsrechter de begane overtreding direct had

waargenomen – hij zich direct richting beschuldigde zou hebben begeven om hem de rode kaart te tonen.

Voorts wijst beschuldigde op de aanwezige situatieschetsen in het dossier die opgetekend zijn door zowel de assistent-scheidsrechters als de scheidsrechter. Beschuldigde geeft hierbij aan dat de situatieschetsen van de assistent-scheidsrechters en de scheidsrechter niet met elkaar overeenkomen met betrekking tot de plaats van de door beschuldigde begane overtreding. De overtreding zou volgens één van de assistent-scheidsrechters ter hoogte van 'de middencirkel' hebben plaatsgevonden, terwijl de scheidsrechter heeft verklaard dat de overtreding halverwege 'het zestienmetergebied' zou hebben plaatsgevonden.

Tenslotte stelt beschuldigde dat alle schriftelijke verklaringen in het dossier op geen enkele wijze overeenkomen met betrekking tot de begane overtreding en waar beschuldigde zijn tegenspeler op zijn lichaam zou hebben geraakt.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande om vrijspraak.

3. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenspeler met de arm en/of elleboog.

De Aanklager stelt dat uit de verklaringen van de scheidsrechter, één van de assistent-scheidsrechters, de heer R. Miedema, en de tegenspeler blijken dat zij de begane overtreding hebben waargenomen. De scheidsrechter heeft verklaard dat beschuldigde een slaande beweging maakte en zijn tegenspeler in het gezicht raakte. De assistent-scheidsrechter, de heer R. Miedema, heeft verklaard dat beschuldigde de tegenspeler met zijn elleboog in het gezicht heeft geraakt, terwijl de tegenspeler heeft verklaard dat de tegenspeler in zijn borstkas geraakt zou zijn.

De Aanklager heeft op zitting volledigheidshalve verduidelijkt dat de kwalificatie van de begane overtreding – het slaan met de arm en/of elleboog – door een verschil in waarneming niet anders geïnterpreteerd moet worden. De Aanklager is van mening dat de gemaakte beweging met de arm – dan wel de elleboog als onderdeel van de arm – leidend is.

De Aanklager acht daarom dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden op basis van de verklaringen in het dossier en hetgeen ter zitting is verklaard.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager besloten om de eis op de zitting niet te verhogen. Voornoemde ligt gelegen in het feit dat de Aanklager een onvoorwaardelijke uitsluiting van drie wedstrijden waarvan één wedstrijd voorwaardelijk passend vindt. Daarnaast heeft de Aanklager in acht genomen dat beschuldigde op zitting verweer heeft gevoerd en hierbij met name heeft aangegeven dat hij nooit de intentie heeft gehad om de tegenspeler met zijn arm en/of elleboog te raken. De Aanklager heeft voorts overwogen dat beschuldigde nagenoeg geen aantekeningen op zijn strafkaart vermeld heeft staan.

4. Niet- bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich tijdens de op 25 september 2019 gespeelde wedstrijd Spakenburg – SDO schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenspeler met de arm en/of elleboog, niet bewezen.

De niet bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- Het verweer van beschuldigde op zitting;
- De schriftelijke verklaringen in het dossier.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van het slaan met de arm en/of elleboog – aan de zijde van beschuldigde.

De Tuchtcommissie stelt – op grond van de verklaring van beschuldigde op zitting – vast dat hij zijn tegenspeler heeft geraakt. Uit het dossier en het op zitting door beschuldigde zou volgens de Tuchtcommissie naar voren moeten komen of er daadwerkelijk sprake is geweest van een gewelddadige handeling aan de zijde van beschuldigde.

Volgens de Tuchtcommissie bestaat echter te veel twijfel over waar de tegenspeler op zijn lichaam geraakt zou zijn en de plek waar de overtreding zou zijn begaan. De Tuchtcommissie oordeelt dat de voor beschuldigde belastende verklaringen – van de arbitrage – in het dossier onsamenhangend en niet eenduidig zijn.

Zo heeft één van de assistent-scheidsrechters verklaard dat hij de overtreding niet heeft waargenomen, maar heeft hij door middel van een situatieschets – als onderdeel van zijn verklaring in het dossier – wél gemarkeerd waar de overtreding in het veld zou hebben plaatsgevonden. De Tuchtcommissie heeft op grond hiervan aanleiding om aan de betrouwbaarheid van deze verklaring te twijfelen. Daarnaast oordeelt de Tuchtcommissie dat de scheidsrechter de begane overtreding niet – goed – heeft kunnen waarnemen nu het volgens de Tuchtcommissie niet makkelijk is om de begane overtreding vanuit de ‘ooghoeken’ – zoals door de scheidsrechter is verklaard – waar te nemen. Dit wordt naar het oordeel van de Tuchtcommissie ook bevestigd nu de scheidsrechter in zijn verklaring heeft aangegeven dat de overtreding in de buurt van het zestienmetergebied zou hebben plaatsgevonden, terwijl één van de assistent-scheidsrechters en de beschuldigde hebben aangegeven dat de overtreding op de middencirkel zou hebben plaatsgevonden. Ten overvloede stelt de Tuchtcommissie vast dat de verklaring van de assistent-scheidsrechter – die heeft aangegeven de overtreding niet te hebben waargenomen, maar wel een situatieschets heeft gemaakt – net als de scheidsrechter heeft aangegeven dat de overtreding in de buurt van het zestienmetergebied zou zijn begaan.

Daarentegen heeft beschuldigde zowel schriftelijk als op zitting – nauwkeurig en eenduidig – aangegeven welke handelingen hij ten tijde van het luchtduel heeft gericht. Bovendien heeft hij erkend dat hij de tegenspeler heeft geraakt, maar heeft hij zich nimmer schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboog. Daarnaast heeft beschuldigde – in tegenstelling tot de verklaring van onder andere de scheidsrechter – overtuigd aangegeven dat de overtreding op de middencirkel van het veld heeft plaatsgevonden en is dit, zoals eerder aangegeven, door één van de assistent-scheidsrechters in zijn schriftelijke verklaring bevestigd.

De Tuchtcommissie stelt derhalve vast dat, ondanks het feit dat beschuldigde de tegenspeler heeft geraakt, op basis van de onsamenhangende belastende verklaringen in het dossier onduidelijkheid bestaat over de plek waar de tegenspeler op zijn lichaam door beschuldigde zou zijn geraakt. Daarnaast bestaat er ook onduidelijkheid over de plaats in het veld waar beschuldigde de overtreding zou hebben gemaakt.

Op basis van voornoemde heeft Tuchtcommissie niet de overtuiging dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling buiten een duel om de bal en komt de Tuchtcommissie tot de navolgende beslissing.

6. De beslissing

Hetgeen onder 4. is vermeld wordt niet bewezen verklaard.

Beschuldigde wordt derhalve vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 26 september 2019 door dhr. mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, dhr. F. Sterk en dhr. B. de Groot, leden, bijgestaan door dhr. M. Simonis, secretaris.